

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616202983
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7616202983.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudkýň JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53255739, proti žalovanej K. N., C.. XX.X.XXXX, S. A. O. C. A., Č. X, o zaplatenie 254,88 eur o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 18. augusta 2020 č.k. 13C/63/2016 - 188 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I/ a III/.

Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol, že:

I/ žalovaná je povinná do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 185,87 eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 12,63 eur od 26.3.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 7,87 eur od 26.4.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 7,87 eur od 26.5.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 157,50 eur od 26.6.2013 do zaplatenia,

II/ v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a

III/ žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení vo veci samej.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 254,88 eur s príslušenstvom titulom neuhradených faktúr č. 6105549706, č. 7300237149, č. 7301331181, č. 7302460779, č. 7303583337, č. 7304728994 a č. 7305888419, ktorými fakturoval cenu ním poskytnutých telekomunikačných služieb a mobilného telefónu, v súlade so zmluvou č. 105983033Z112 o poskytovaní verejných služieb a Dodatkom, ktorú žalovaná uzatvorila dňa 19.12.2012 s právnym predchodcom žalobcu Slovak Telecom a.s., na základe ktorej bola žalovanej zriadená služba "Happy XS (L)" a dodaný mobilný telefón zn. Sony Xperia U za cenu 189 eur s tým, že doba viazanosti bola Dodatkom určená na 24 mesiacov, zmluvná pokuta bola dohodnutá vo výške 120 eur a aktivačný poplatok v sume 10,01 eur, a to potom, ako jeho rozsudok zo dňa 29.11.2016 č.k. 13C/63/2016-88, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 205,67 eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 32,43 eur od 26.3.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 7,87

eur od 26.4.2013 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 7,87 eur od 26.5.2013 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 8,5% ročne zo sumy 157,50 eur od 26.6.2013 do zaplataenia, konanie o zaplataenie sumy 49,21 eur zastavil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62 % voči žalovanej, zrušil Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31. januára 2018 č.k. 1Co/176/2017-113 v jeho vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie o zostávajúcom nároku žalobcu na zaplataenie istiny 205,67 eur s príslušenstvom.

3. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že po vrátení veci: a) žalobca zopakoval svoje tvrdenie, že pohľadávku voči žalovanej nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 uzavretou medzi žalobcom ako postupníkom a spoločnosťou Slovak Telekom a.s. ako postupcom, ktorá oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2014 žalovanej zaslala listovou zásielkou, b) žalovaná spochybňovala nadobudnutie pohľadávky žalobcom, žiadala podrobiť zmluvné podmienky prieskumu prijateľnosti a trvala na námietke premlčania poukazom na to, že začiatok premlčacej doby nastal dňom 20.12.2015, ktorý nasledoval po dni 19.12.2012, kedy posudzovaný zmluvný vzťah vznikol uzavretím vopred pripravenej pre žalovanú spotrebiteľku nevýhodnej formulárovej zmluvy.

4. Súd mal za preukázané, že dňa 19.12.2012 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a jej Dodatku, na základe ktorej bola žalovanej zriadená služba "Happy XS (L)", žalovanej bol predaný mobilný telefón zn. Sony Xperia U za cenu 189 eur, právny predchodca žalobcu sa zaviazal aktivovať a poskytovať služby uvedené programu a žalovaná sa zaviazala riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby.

4.1. Vychádzal tiež zo zistenia, že v zmysle Dodatku činila doba viazanosti 24 mesiacov, zmluvná pokuta 120 eur a aktivačný poplatok 10,01 eur, ako i že žalovaná sa zaviazala zaplatiť kúpnu cenu za mobilný telefón 24 mesačnými splátkami po 7,87 eur s tým, že akontácia bola vo výške 0,02 eur, výška poslednej splátky kúpnej ceny 7,97 eur a zľava z mesačného poplatku za program služieb aktivovaný dodatkom "Happy zľava" činila 4,87 eur, pričom nárok na zaplataenie kúpnej ceny mobilného telefónu v splátkach zanikne a účastník je povinný doplatiť zvyšok kúpnej ceny naraz v prípade omeškania s úhradou splatných faktúr za služby, súčasťou ktorých je aj vyúčtovanie splátok kúpnej ceny, ak dlžná suma nebude uhradená napriek písomnej výzve v dodatočnej lehote; zvyšná časť kúpnej ceny bude vyúčtovaná vo faktúre za služby vystavenej za zúčtovacie obdobie, v ktorej nastali uvedené skutočnosti. Zistil tiež, že na kúpnu cenu mobilného telefónu bola žalovanej vystavená dňa 19.12.2012 faktúra č. 6105549706 na sumu 189 eur s informáciou, aby sa neuhrádzala, lebo úhrada faktúry za tovar je predmetom splátkového plánu a jednotlivé splátky zo splátkového plánu sú súčasťou pravidelných faktúr za telekomunikačné služby.

4.2. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúry: fa č. 7302460779 na sumu 32,43 eur, splatná 25.3.2013, za poplatky a služby v období 8.2.2013 - 7.3.2013 a splátku zariadenia (7,87 eur), fa č. 7303583337 na sumu 7,87 eur, splatná 25.4.2013 za splátku zariadenia, fa č. 7304728994 na sumu 7,87 eur, splatná 25.5.2013 za splátku zariadenia a fa č. 7305888419 na sumu 157,50 eur, splatná 25.6.2013 za splátku zariadenia, následne pohľadávky z predmetných faktúr previedol na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, ktorej prílohou je aj špecifikácia jednotlivých pohľadávok zodpovedajúca označeným faktúram, na základe ktorých si žalobca uplatnil v spore žalovanú sumu, a neskôr právny predchodca žalobcu listom zo dňa 10.12.2014 adresoval žalovanej Oznámenie o postúpení pohľadávky s uvedením faktúr, z ktorých si žalobca v spore uplatnil žalovanú sumu.

5. Po právnom posúdení veci podľa § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 a 13, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 19.12.2012, § 100 ods. 1, § 101, § 588 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca preukázal svoju aktívnu legitímáciu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 s jej prílohami. Ako nedôvodnú súd posúdil námietku premlčania vznesenú žalovanou, pokiaľ počiatok jej plynutia žalovaná odvíjala odo dňa uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a jej Dodatku. Dôvodil pritom, že premlčacia lehota plynie od splatnosti jednotlivých faktúr, a nakoľko žalobcovi začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie práva uplynutím lehoty splatnosti uvedenej vo faktúre, jeho nárok uplatnený na základe fa č. 7302460779, č. 7303583337, č. 7304728994 a č.

7305888419 nie je premlčaný, lebo žaloba bola na súd doručená dňa 25.2.2016, a teda pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty. Následne vyvodil, že je preukázaný a dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie istiny 185,87 eur, spočívajúci v neuhradení poplatkov za služby a splátky kúpnej ceny, ako aj nárok na príslušenstvo priznanej peňažnej pohľadávky.

6. O príslušenstve priznanej peňažnej pohľadávky rozhodol súd prvej inštancie podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013 tak, že priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti uvedenej na faktúre č. 7302460779, faktúre č. 7303583337, faktúre č. 7304728994 a faktúre č. 7305888419. Nárok žalobcu na zaplatenie sumy 16,90 eur bez DPH, t.j. 19,80 eur s DPH titulom poplatku za prerušenie služby - neplatenie, ktorý bol vyúčtovaný vo faktúre č. 7302460779 na sumu 32,43 eur, splatnej 25.3.2013, súd zamietol ako nedôvodný s odôvodnením, že predmetný poplatok spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ide tak o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a žalobca nepreukázal, že bol so žalovanou individuálne dohodnutý.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 CSP. Pri posudzovaní procesného úspechu mal súd za to, že čiastočné zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, ktorý po podaní odporu a vznesení námietky premlčania žalovanou zobral žalobu čiastočne späť. Dôvodil, že žalobca bol v spore úspešný v časti istiny 185,87 eur, t.j. úspech žalobcu predstavuje 73 %, neúspech 27 %, a preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého procesného úspechu 46 % ($73\% - 27\% = 46\%$) s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o konkrétnej výške trov konania súd rozhodne po právoplatnom skončení veci.

8. Proti výroku I/ a III/ rozsudku podala včas odvolanie žalovaná z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP. Navrhla zmeniť rozsudok v jeho napadnutej časti a žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Súdu prvej inštancie žalovaná vytkla, že sa v napadnutom rozsudku právne a vecne nevysporiadala so zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 predloženou žalobcom, trvajúc na preskúmaní zmluvy medzi postupcom a postupníkom, lebo žalobca sa ako postupník domáha peňažného nároku vyplývajúceho zo zmluvy medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Podľa názoru žalovanej žalobcom predložená zmluva „bez evidenčného čísla“ neobsahuje náležitosti riadnej zmluvy, a preto je neplatná. Žalovaná zotrvala i na ňou vznesenej námietke premlčania nároku, a na tvrdení, že nemá vedomosť o Dodatku, ani o tom, že by v roku 2012 Dodatok potvrdila svojim podpisom, nakoľko žalobca predložil súdu žalobu až v roku 2016. Nespochybnujúc dátum uzatvorenia zmluvy dňa 19.12.2012, žalovaná namietla, že súd nepreskúmal dobu viazanosti v súvislosti s ochranou spotrebiteľa, neprijateľné zmluvné podmienky, dodatok k zmluve ako i podmienky poskytovania služieb v neprospech spotrebiteľa, v súvislosti so Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Tvrdila, že súd prvej inštancie neprímerane zvýhodnil žalobcu, ak mu priznal nárok na úroky z omeškania od roku 2013, hoci žalobca prevzal od postupcu ako postupník vec až v roku 2014 a žalobu podal na súd až v 2016, a najmä súdu nepreukázal relevantný dôkaz, že sa nejedná o obohatenie bez právneho dôvodu.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej, plne sa stotožňujúc s napadnutým rozsudkom, navrhol rozsudok v jeho napadnutých výrokoch potvrdiť ako vecne správny. Podľa názoru žalobcu žalovaná v odvolaní neuviedla skutočnosti a nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Za podstatnú v súvislosti s námietkou žalovanej ohľadom veľkosti písma, použitého v zmluve považoval časovú pôsobnosť § 53c Občianskeho zákonníka, ktoré v čase uzatvorenia zmluvy ešte „neexistovalo“, lebo novela vykonaná zákonom č. 106/2014 Z. z. nadobudla v prípade § 53c Občianskeho zákonníka účinnosť až 1. júna 2014, a preto predmetné ustanovenie nemohlo byť pre účastníkov zmluvy záväzná. K žalovanej namietanej absencii evidenčného čísla zmluvy žalobca opätovne akcentoval, že zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách a ak žalovaná namietala nepodpísanie Všeobecných podmienok, zákon nevyžaduje podpis strán zmluvy na každom jednom komponente/súčasťi zmluvy, ktorú tvorili všetky jej právne súčasťi - obchodné podmienky a cenník. Podčiarkol, že zloženie zmluvy z viacerých listín je bežnou zmluvnou praxou, uplatňujúcou sa denne v súkromnom práve, spotrebiteľské vzťahy nevynímajúc, a žiadne zákonné ustanovenie nevyžaduje, aby bol podpis zmluvných strán prítomný na každom jednotlivom zmluvnom dojednaní. Podľa názoru žalobcu neexistujú žiadne pochybnosti o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu v konaní, zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi postupcom a postupníkom obsahuje všetky zákonom

vyžadované náležitosti, pričom v prípade, ak by aj postúpenie pohľadávky nedošlo do dispozičnej sféry žalovanej, žalovaná mohla plniť pôvodnému veriteľovi. Zdôraznil, že predmetom sporu zostali žalovanou neuhradené splatné faktúry, nárok bol uplatnený v rámci trojročnej premlčacej doby, lebo splatnosť prvej z uplatňovaných faktúr nastala dňa 25.3.2013, po prvý raz sa mohla vykonať dňa 26.3.2013, a preto sú nedôvodné tvrdenia žalovanej o premlčaní faktúr. Nakoniec žalobca zdôraznil, že žalovaná v podanom odvolaní tvrdí, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nijako však bližšie nešpecifikuje, ktoré zmluvné podmienky sú podľa nej neprijateľné, z akého dôvodu a aký súvis majú s predmetom konania.

10. Žalovaná v replike na vyjadrenie žalobcu k jej odvolaniu, toto označila za neúčelné, zavádzajúce a irelevantné. Žiadala rozhodnúť v súlade s jej návrhom v podanom odvolaní. Zhrnúc svoju argumentáciu v odvolaní a v priebehu sporu, najmä akcentovala, že dôkazne, právne, vecne a podrobne odvolaciemu súdu preukázala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne. Podľa názoru žalovanej žalobca poukázal na pre súdenú vec irelevantné rozsudky súdov, priamo nesúvisiace so sporom medzi žalobcom a žalovanou, a uplatňuje možnú nekalú taktiku marenia práva spotrebiteľa a týmto spôsobuje prieťahy v konaní veci.

11. Žalobca sa v odvolacej duplike opätovne stotožnil s napadnutým rozsudkom. Za správny označil žalobca i postup súdu a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil. Opätovne tvrdil, že v konaní dostatočným spôsobom preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, ktorú súd považoval za danú. Upozornil, že Civilný sporový poriadok v ustanovení § 92 ods. 2 a 3 pripúšťa zmenu právneho zastúpenia strany sporu, a preto ju v žiadnom prípade nie je možné považovať za „taktický krok“. Poukazom na svoje doterajšie vyjadrenia a dôkazy, tvrdenia žalovanej o tom, že jej neostávalo iné, než zmluvu za daných „vopred naformulovaných“ podmienok podpísať, označil žalobca ako snahu žalovanej v rámci procesnej obrany, cez rôzne absurdné obvinenia žalobcu o taktickom prístupe v konaní, vyviazať sa z dobrovoľne prevzatého zmluvného záväzku, ktorý žalobca riadne plnil.

12. Žalovaná vo vyjadrení na dupliku žalobcu uviedla, že prejednávany spor nepovažuje za „úsmevný“ a odmieta akýkoľvek neprímeraný nátlak žalobcu v jeho irelevantných argumentáciách, trvajúc na tom, že nárok je premlčaný a žiadajúc rozhodnúť ako to navrhla v podanom odvolaní.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods.1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods.1 písm. b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods.1 CSP), viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

14. Po preskúmaní veci v zostávajúcej časti o nároku žalobcu na zaplatenie istiny 205,67 eur s príslušenstvom, titulom nezaplatených poplatkov za služby a splátky kúpnej ceny telefónu zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.12.2012 a jej Dodatku zo dňa 19.12.2012, odvolací súd konštatuje, že rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, že by súd opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 a nasl. CSP, alebo že by súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by nesprávne vyložil použité zákonné ustanovenia, ak žalobe žalobcu vyhovel v časti jeho nároku na zaplatenie istiny 185,87 eur s príslušenstvom, vychádzajúc z úsudku, že žalobca v spore preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu a svoj peňažný nárok v tejto časti na súde uplatnil včas podanou žalobou dňa 25.2.2016.

15. Žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je naplnený len vtedy, ak zistený nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

16. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, musí ísť o také vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody, a ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie, t.j. také nedostatky v činnosti súdu, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním súdu, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie, a preto odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), a súčasne navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že súd nevykonal dôkazy stranou sporu navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu, ako aj prípustnosť dôkazu je výsadnou doménou súdu. Súd pochybí vtedy, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, je naplnený vtedy, ak relevantné skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

19. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. g) CSP, že zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, je daný iba vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré strana sporu uplatnila v súlade s § 366 písm. d) CSP, nemôže obstáť súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvej inštancie a sporová strana ich neuplatnila (hoci len preto, že o nich nevedela), nemôžu byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Zároveň platí, že uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom prvej inštancie) a v danej veci sú právne významné.

20. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je naplnený vtedy ak sa súd dopustil omylu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale ten nesprávne vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval a z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

22. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci tieto žalovanou uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

23. Žalovaná vo svojom odvolaní neuviedla žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci a privodiť pre ňu priaznivé rozhodnutie. Žalovanej sa v podanom odvolaní platnosť Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.12.2012, platnosť Dodatku z 19.12.2012, obsah Zmluvy o postúpení medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom a ani správnosť posúdenia žalovanou vznesenej námietky premlčania žalobcom uplatneného peňažného nároku nepodarilo spochybníť.

24. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanej. V danom prípade k zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, rovnako ako i na vecne správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody napadnutého rozsudku vo veci samej, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), a len na zdôraznenie správnosti rozsudku a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd dodáva nasledovné:

25. Žalovanej sa v odvolaní nepodarilo spochybníť vecnú správnosť napadnutej časti rozsudku námietkou neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, ktorou pôvodný veriteľ žalovanej - Slovak Telecom a.s., ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalujúceho postupníka, a v zmysle zoznamu pohľadávok ku dňu účinnosti zmluvy a za odplatu, ktorú sa postupník zaviazal zaplatiť postupcovi za postúpenie pohľadávok špecifikovaných v prílohe zmluvy o postúpení a ich príslušenstva, ako i všetkých práv s nimi spojených, vrátane ich zabezpečenia, ktorú súd prvej inštancie správne posúdil podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Občiansky zákonník v § 526 ods. 1 stanovuje, že postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

26. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

27. Keďže pohľadávku možno platne postúpiť novému veriteľovi (postupníkovi) bez vedomia dlžníka, Občiansky zákonník v citovanom ustanovení § 526 ods. 2 ukladá pôvodnému veriteľovi (postupcovi) povinnosť bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi (žalovanej), že došlo k postúpeniu pohľadávky. Právne účinky postúpenia voči dlžníkovi (žalovanej) nastanú okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpení pohľadávky. Kým postupca dlžníkovi neoznámil postúpenie pohľadávky alebo mu to postupník nepreukázal, dlžník môže svoj dlh splniť postupcovi a dosiahnuť tak zánik záväzku (§ 559).

28. V posudzovanej veci je z obsahu spisu a napadnutého rozsudku zrejmé, že postúpenie spornej pohľadávky oznámil žalovanej listom zo dňa 10.12.2014 postupca - pôvodný veriteľ žalovanej - Slovak Telecom a.s., s uvedením faktúr, z ktorých si žalobca v tomto spore uplatnil nárok na úhradu peňažnej pohľadávky voči žalovanej, ktorá uvedenú skutočnosť nespochybnila.

29. Relevanciu nemožno priznať odvolacej námietke žalovanej spochybňujúcej platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok tvrdením, že v spore nebola preukázaná jej odplatosť. Označená zmluva o postúpení pohľadávok nevykazuje nedostatky namietané žalovanou, pre ktoré by mala byť neplatná, keďže jej prílohou je špecifikácia pohľadávky - Príloha k zmluve o postúpení pohľadávok medzi Slovak Telekom, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 20.11.2014, z ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia bola (aj) pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej, a zmluva obsahuje údaj o odplate.

30. Spochybníť vecnú správnosť napadnutej časti rozsudku sa žalovanej nepodarilo ani odvolacou námietkou založenou na tvrdení, že dňa 19.12.2012 medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu Slovak Telekom, a.s. uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb neobsahovala evidenčné číslo. Je tomu tak preto, lebo takáto obligatórna náležitosť zmluvy (pod následkom jej neplatnosti) zo žiadneho zákonného ustanovenia ani Občianskeho zákonníka, ani zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských

úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, a ani z ustanovenia § 44 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, podľa ktorého

- odseku 1: zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme;

- odseku 2: zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať:

a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2,

b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o 1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania, 2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi, 3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46, 4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplývať na kvalitu služieb, 5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby, 6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení,

c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2,

d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby,

e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,

f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami,

g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb,

h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75,

i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia;

31. Z uvedeného je nutné vyvodiť, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že neuvedenie evidenčného čísla zmluvy jej neplatnosť nespôsobuje a zmluva o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.12.2012 medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou je platná, spĺňajúca i požiadavku ustanovenia §53c Občianskeho zákonníka, doplnené do Občianskeho zákonníka novelou (zákonom č. 129/2010 Z.z.) s účinnosťou od 1. júna 2010, v znení účinnom v dobe uzavretia zmluvy, podľa ktorého ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

32. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 106/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s účinnosťou od 1. júna 2014 doplnila ustanovenie § 53c o novú druhú vetu. V tejto vete sa rieši otázka veľkosti písma, aká musí byť použitá pri tvorbe spotrebiteľských zmlúv, vrátane všeobecných obchodných podmienok, prípadne iných dokumentov, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, s odkazom na úpravu vo vykonávacom predpise. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré bolo novelizované nariadením vlády SR č. 141/2014 Z.z.. Toto nariadenie vlády nadobudlo účinnosť 1. júna 2014, okrem čl. I § 1 ods. 4 v druhom bode a § 1a v treťom bode, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. septembra 2014, a § 1b v treťom bode, ktorý nadobúda účinnosť 1. januára 2015 (č.l. II nar.). Podľa tejto úpravy (§ 1b) ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich

so spotrebiteľskou zmluvou musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 mm. Tomu zodpovedá napríklad typ písma „Times New Roman“ s veľkosťou 12. V prípade použitia menšieho písma je zmluva neplatná.

32. Podľa prechodného ustanovenia (čl. II nar.) ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014 alebo vznikne pred 1. januárom 2015, písmo ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovení obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014. Nakoľko posudzovaná zmluva bola uzavretá dňa 19.12.2012, žalovaná preto v odvolaní neopodstatnene namietla, že nespĺňa požiadavku veľkosti písma v zmysle druhej vety § 53c Občianskeho zákonníka.

33. Vzhľadom na skutočnosť, že Dodatok k zmluve zo dňa 19.12.2012 medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu Slovak Telekom, a.s. o poskytovaní verejných služieb žalovaná podpísala, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalovanej v odvolaní, že žalovaná si nie je vedomá uzatvorenia uvedeného Dodatku. Súd prvej inštancie správne v okolnostiach súdnej veci uzavrel, že na platnosť zmluvy a Dodatku, ktoré žalovaná svojim podpisom potvrdila, nemá vplyv nepodpísanie všeobecných obchodných podmienok žalovanou, náležite pritom vyhodnotiac nepodpísanie všeobecných obchodných podmienok (bod 30. napadnutého rozsudku), správne žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie sumy 19,80 eur titulom poplatku za prerušenie služby, keď správne usúdil, že v tejto časti ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku (správnosť tohto záveru nebola spochybnená).

34. Ani správnosť posúdenia otázky premlčania žalobcom uplatnenej peňažnej pohľadávky súdom prvej inštancie sa žalovanej v odvolaní spochybníť nepodarilo. Prvoinštančný súd túto otázku správne posúdil podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. V okolnostiach prejednávaneho prípadu správne aplikoval ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, a správne vychádzajúc zo zistenia, že žaloba bola podaná na súd dňa 25.2.2016, sú premlčané nároky žalobcu z faktúr, ktoré nadobudli splatnosť pred 25.2.2013, t.j. z faktúr splatných dňa 25.1.2013 a 25.2.2013 a vo vzťahu k faktúram zo dňa 25.3.2013, 25.4.2013, 25.5.2013 a 25.6.2013 podal žalobu včas, teda v lehote troch rokov od splatnosti jednotlivých faktúr.

35. Správne pritom vychádzajúc z premisy, že: a) ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje časový okamih začatia plynutia všeobecnej premlčacej lehoty ako deň, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, b) časový okamih vzniku premlčacej lehoty je zhodný s okamihom vzniku tzv. žalobného práva (okamih zrodu žaloby, actio nata), t.j. ide o deň, v ktorý veriteľ mohol po prvýkrát úspešne uplatniť žalobu na ochranu svojho subjektívneho práva na súde, c) konkrétny časový okamih sa bude rozdielne určovať v závislosti od povahy plnenia, resp. obsahu záväzku, z ktorého premlčanie vzišlo, d) ak bude toto plnenie ustanovené ako dare či facere (povinnosť dlžníka niečo dať alebo konať), bude dňom zrodu žalobného práva deň nasledujúci po dospelosti (v prípade peňažných pohľadávok splatnosti) pohľadávky veriteľa, súd adekvátne usúdil, že premlčacia doba začína plynúť nie uzatvorením zmluvy, ale dňom, kedy mohol žalobca prvýkrát vykonať svoje právo, teda podať žalobu o nezaplatenie na súd, a správne uzavrel, že námietka premlčania nároku žalobcu nie je dôvodná a nárok žalobcu nie je premlčaný čo do istiny 185,87 eur, vo vzťahu k faktúram zo dňa 25.3.2013, 25.4.2013, 25.5.2013 a 25.6.2013.

36. Následne súd zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou podľa zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, správne posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, lebo žalovaná uzavierala vopred pripravený tzv. formulárový typ zmluvy ako fyzická osoba nepodnikateľ, náležite podrobil súdnemu prieskumu jej zmluvné klauzuly a správne uzavrel, že poplatok za prerušenie služby, ktorý bol vyúčtovaný vo faktúre splatnej 25.3.2013 vo výške 19,80 eur spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a správne rozhodol, ak priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na zaplatenie dlžnej sumy 185,87 eur s príslušenstvom titulom neuhradených poplatkov za služby a splátky kúpnej ceny.

37. Z vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalovanej spochybňujúce správnosť napadnutej časti rozsudku nedôvodné, z ktorého dôvodu odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie výrokoch I/ a III/ ako vecne správny.

38. Podľa § 396 ods.1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

39. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP a § 262 ods.1 CSP. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, a tak nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

42. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).